

Ukradeno žito. V noči na 3. januar je bilo Janezu Poliču v Tivolcih 29 ukradenih vse zrnje iz kleti. Nepridiprav je dobro zaklenjeno klet s silo odprl in odnesel 79 kg žita, 70 kg ajde in 30 kg fižola. Prizadeta družina je ostala skoraj brez prehrane.

Po svetu

Med Nemčijo in sovjetsko Rusijo sklenjen trojni sporazum. Nemčija in sovjetska Rusija sta podpisali tri pogodbe, ki poglobljajo medsebojno sodelovanje in prijateljstvo. Novi sporazum ureja izmenjavo blaga med obema državama do 1. avgusta 1942. Sovjetska Rusija bo dobavila Nemčiji surovine, industrijske proizvode, petrolej in življenjske potrebščine, posebno žito. Nemčija dostavi Rusiji industrijsko opremo. Druga pogodba med obema vele-silama določa razmejitve, tretja pa preselitev nemških državljanov in baltskih Nemcev iz sovjetskih republik Litve, Letonske in Estonske v Nemčijo ter prebivalcev beloruske narodnosti iz okrožij Memel in Suvalki v Rusijo.

Stališče Bolgarije. Kakor znano, se je mul-dil bolgarski ministrski predsednik Filov pred nedavnim v Nemčiji, kjer se je razgovarjal z vodilnimi nemškimi politikami. Njegovo bivanje v Nemčiji so razlagali v tem pravcu, da bi naj Bolgarija dovolila Nemcem prehod čet proti Grčiji. Ko se je Filov zopet vrnil v Sofijo, je sklenila njegova vlada, da bodo bolgarski ministri na shodih 12. januarja pojasnili narodu stališče Bolgarije. Ministrski predsednik Filov je mel v Ruščuku shod, na katerem je izjavil med drugim, da Bolgarija ne bo služila tujim koristim. Bolgarski narod ni ruski, niti nemški, niti italijanski. Bolgarski narod ne bo dopustil nikomur, ki bi hotel narediti iz Bolgarije kako narodnosocialistično ali komunistično ali fašistično legionarsko državo, ker te oblike ne odgovarjajo našim življenjskim pogojem. Morebiti je boljše zvezo zelo dober za Rusijo, morebiti narodni socializem zelo dobro odgovarja koristim Nemčije, ali pa fašizem zelo dobro italijanskim koristim, toda to so stvari, ki se ne morejo presaditi na bolgarska tla. In zato se mi ne smemo navdušiti za nobeno posnemanje — je dejal Filov.

Inseriral bi, pa ne vem kako! — Naredite tako: napišite besedilo in preštejte besede, prištejte še en dinar za davek na oglas, v ku-vertu dajte znamk za to vsoto in pošljite z besedilom na: Upravo »Slov. gospodarja«, Ma-ribor, Koroška cesta 5.

Boj za Suez med svetovno vojno in danes

Sueški prekop — najvažnejši vojni cilj Italije

Odkar je stopila Italija ob strani Nemčije v vojno, so se začeli vojni zapletljaji množiti ob Sredozemlju. Oba dohoda v Sredozemsko morje: Gibraltar in Sueški prekop, pridobi-vata vedno več na veljavi. Omenjeni vodni poti, vhod in izhod iz Sredozemlja, sta pod angleškim nadzorstvom. Nasilna odstranitev angleškega nadziranja je eden najbolj važnih vojni ciljev Italije. Nekateri so menja, da je za Italijo večjega pomena to, ker je poleg Gibraltarja v angleških rokah tudi Sueški prekop, skozi katerega ima Italija zvezo iz Sredozemskega morja z italijanskimi koloni-jami v Abesiniji in ob Rdečem morju.

Egipt in Anglija sta storila malo za izgradnjo prekopa

Vsakdo, kateri zasleduje predzgodovino gradnje Sueškega prekopa, mora priznati, da sta Egipt in Anglija, ki imata danes prekop v rokah, primeroma zelo malo storila, da je bila zamisel prekopa uresničena. Posebno Anglija je gradnji te pomorske zveze odločno na-sprotovala.

Francozi — ustvaritelji Suez

Oče zamisli Sueškega prekopa in uresniče-nja tega ogromnega dela je bil francoski inženir Lesseps. Znal je pridobiti po dolgem tru-du za svoj načrt francoski kapital in tedanja francoskega cesarja Napoleona III. ter nje-govo soprogo Evgenijo. Šele tedaj, ko so bila denarna sredstva za prekop zagotovljena in so Angleži uvideli, da bo ta načrt uresničen, so naenkrat spremenili svoje prvotno odklonilno stališče. Ko so videli na Angleškem, da se bliža prekop otvoritvi, so se oklenili načela: ker je prekop že enkrat tu, ga moramo dobiti za vsako ceno pod svoje nadzorstvo. In kako so Angleži ta cilj tudi dosegli, hočemo raz-ložiti v naslednjem.

Nakup sueških delnic

Angleški državniki so dosegli nadzorstvo nad Suezom v dveh razdobjih. Leta 1875. so kupili angleški lordi od egiptovskega pod-kralja Ismaila pretežni del sueških delnic in s tem so dobili odločujoči vpliv na vodstvo prekopa. Leta 1882. pa so si prilastili z za-sedbo Egipta vojaško nadzorstvo nad to naj-važnejšo vozno potjo.

Francozi se niso hoteli zameriti Angležem

Egiptovski podkralj Ismail, ki je zelo raz-sipno živel, je moral 1. decembra 1875 plačati dolg v znesku 80—100 milijonov zlatih fran-kov. Ker pa so bili vsi njegovi dohodki vna-

prej zarubljeni, je bil prisiljen, da je prodal 177.000 sueških delnic. Nakup delnic je pod-kralj prvotno ponudil znamenitemu franco-skemu bankirju. Ta je hotel pridobiti za na-kup francoskega zunanega ministra vojvodo Decazes. Francozi so Lili tedaj ravno pod težkim pritiskom poraza, katerega so doživeli v francosko-nemški vojni. Niso hoteli ugriz-niti to ponudbo, ker se niso hoteli zameriti svojim angleškim prijateljem.

Dobro organizirane angleške nakane

Kakor hitro so pa zvedeli Angleži, da je vladar Egipta v veliki denarni stiski, mu je ponudil angleški minister Disraeli sto milijo-nov za njegove sueške delnice. Ker je lahko-miselni podkralj nujno potreboval denar, je sprejel angleško ponudbo. Od tedaj je razpo-lagala angleška vlada s tremi osminkami su-eških delnic, kar še nikakor ni pomenilo ve-čine. Podčrtati je treba še to dobro za An-gleže, da so bile ostale delnice razkropljene po svetu in se nikakor ni mogla ustvariti opo-zicija proti dobro organiziranim angleškim nakanam.

Drugi angleški korak

Drugi korak do nadzorstva nad prekopom so napravili Angleži sedem let pozneje, v letu 1882. V Egiptu se je polastil vlade na čelu nacionalnega gibanja Arabi paša. Kakor hitro so začeli egiptovski nacionalisti nasilno na-stopati proti tujcem, so uporabili Angleži to priliko, da so izkrcali svoje čete. Kljub vsem obljubam in ugovorom egiptovske vlade se enkrat izkrcani angleški vojak ni dal več od-straniti iz Egipta.

Med svetovno vojno in po sklepu miru

Med svetovno vojno so zastavljali Nemci in Turki vse sile, da bi se polastili Sueškega pre-kopa iz Palestine in Sirije, kar jim pa ni uspelo.

Po svetovni vojni pa so Angleži dosegli še to, da jim je bilo izročeno pokroviteljstvo nad Sveto deželo. Kakor hitro so imeli to, so si ustvarili zasedbo otoka Cipra in vzhodnem delu Sredozemskega morja trdno postojanko. Danes že ogrožajo angleška utrjena gnezda v Sredozemlju italijanska mornariška in letal-ska oporišča v Tobruku in na Lerosu. Vendar pa niso angleške postojanke tako dolgo v res-ni nevarnosti, dokler razpolagata Grčija in Turčija z najboljšimi pristanišči ob Sredo-zemlju in sta ti državi napram Angliji v sta-nju zavezništva.

Važnost Suez za Anglijo

Angleške utrjene točke v Egiptu, Palestini in na otoku Cipru niso tolikanj važne radi

mladiče. Eno živalco so vzeli in jo odnesli do-mov. Ko jo je gozdar pregledal, je videl, da je mala srnica ranjena. Vsi ljudje pri hiši so imeli radi majhno živalico, ki se je hitro udomačila in postala krotka. Še več, sprijaznila se je tudi z gozdarjevim psom. Dali so ji ime Suzi. Rana se je pri skrbni negi hitro zacelila in srnica je bila od dne do dne bolj brh-ka in vesela. Otroci so jo imeli rajši kot druge domače živali. Nekega dne je oče rekel, da mo-ra srna nazaj v gozd, kamor spada. Nič niso pomagale prošnje in sol-ze otrok. Gozdar je ostal pri svojem sklepu in jo je nekega dne odnesel v gozd. Po povratku je pripovedoval, kako ga je živalca žalostno gledala, ko je odhajal, potem pa se je zgubila med drev-

kozarci in krožniki so se drobili. Migeč se je tresel od smeha. Kmalu pa je bilo videti, da bo Luka spravljal Petra pod se. Tedaj se je Judež počasi vzdignil, nato pa je naglo zgrabil Mrkačevega za pas in za vrat ter ga odtrgal od županovega. Toda zdaj sta oba planila na Judeža:

»Prekleti smrkovec požgani, ne vtikaj se v najin račun!« je zapiskal Luka.

Ali že mu je Judež zasolil eno za uho. Vtem pa je že tudi njega županov sunil med rebra in se sadril nad njim:

»Mrha Judeževa, ali misliš, da na tvojo pomoč ča-kam? Jaz bom sam opravil.«

Že je Judež v drugo vzdignil roko, da bi udaril še Petra, toda naglo jo je pobesil, zaškripal je z zobmi in je obstal s stisnjenimi pestmi. V hišo je planil krčmar s tremi hlapi in je napravil pretepu konec. Judež ni po-gledal nikogar, ni rekel besede, mrko je strmel predse in je odšel. Strahovito je kuhalo v njem. Ko bi mu bil kdo drugi kaj takega rekel, kakor mu je zabrusil Nadvor-nikov Peter, bi se mu bil kruto maščeval. Ali Peter je bil Julkin brat. Do Julke pa je čutil nocoj toliko hvalež-nosti, da je s silo zadušil jezo na Petra. Tudi naslednje dni je mislil mnogo več na Julko kakor na sramoto, ki mu jo je storil Peter, njen brat, in si je želel, da bi jo srečal.

Četrtek nato jo je vendar pričakal. Videl jo je, ko

je šla spet v planino, in je sklenil, da jo počaka na poti, ko se bo vrnila. Dolgo je ni bilo, prišla je šele pozno popoldne. Stopil je prednjo, kakor da je pravkar prišel po opravih tod, in ji je dejal na moč prijazno:

»Dober dan, Julka!«

Ona je malo prebledela in je odgovorila hladno:

»Bog daj!«

»Julka, nekaj bi ti rad povedal,« je ponižno poprosil.

»Ti si bila tako dobra z menoj. Bodi lepo zahvaljena, da me nisi izdala!«

»Ali misliš, da imam Judežovo navado?« mu je od-govorila prevzetno.

Klecnil je, kakor da ga je kdo udaril. Segel je potem v žep in potegnil iz njega čedno opran in zložen bel robec ter ga ji pomolil:

»Julka, na, na, tu imaš...« je jecljal, »tu imaš...

Prav mi je prišel... Bodi lepo zahvaljena!«

Prvi trenutek je bilo videti, da bo vzela robec. Toda naglo je umaknila roko:

»Kar obdrži ga! Nočem... Imam še drugih.«

Zopet ga je streslo in kri mu je udarila v lice.

Tedaj ga je vprašala:

»Ali te roka še boli?«

»A! Se je že davno zacelilo.«

»Poslušaj: srečo imaš, pa ne podajaj se več v tako nevarnost!« ga je svarila. »Drugič bi ti Bog morda ne pomagal več. Pomisli, da imaš dušo! To bi bilo strašno,

Sueškega prekopa, ampak radi tega, ker obvladajo položaj Anglije na vzhodu. Ta oporišča Angležev v Sredozemskem morju ovirajo druge velesile, da si ne upajo prodirati proti Indiji, kakor je to nekoč nameraval Napoleon. Angleške ladje lahko vozijo v Indijo, ne da bi se poslužile Sueškega prekopa. Sueški prekop, ki je v rokah Egipta in Anglije, je tudi radi tega toliko važnosti za Anglijo, da ne morejo z njim razpolagati druge države.

Posebne važnosti je za Anglijo Sueški prekop še radi tega, ker gospodarijo Angleži z njegovo pomočjo nad petrolejskimi vrelci v Perziji ter Iraku. To slednje pa bodo zamogli izvajati Angleži za bodočnost samo tedaj, ako bosta ostali Rusija in Turčija nevtralni.

Največjega pomena za Anglijo danes je, da živi v dobrih odnosih s Turčijo in Rusijo.

Spominjajmo se v molitvah rajnih!

Mlad trpin umri v Črnečah pri Dravogradu. V decembru je umrl Franc Hovle, star 26 let. Devet let je bolehal. Polnih šest let pa je bil priklenjen na bolniško posteljo. Pa nikdar ni tožil! Vse je bogu vdano prenašal. Vedno je rekel: »Je že božja volja taka!« Tudi umrl je z molitvijo na ustih, zato upamo, da mu je Bog v nebesih obilen plačnik! — Žalujemo naše sožalje!

Smrt je kruto kosila v Prevaljah. — Pri nas smo položili k večnemu počitku skrbnega cerkovnika in kličarja pri podružnici sv. Lenarta, že je izgubila ta lepa cerkva drugega dolgoletnega varuha Janeza Petriča, p. d. Predovnika na Platu. Odkar je pred dvema letoma umrla njegova zvesta žena, je vedno bolehal. Bil je kremit, značajan planinski kmet, skrben oče svojih družin in vedno vesel med prijatelji. Smrt zadnji čas hudo gospodari v naši fari. Saj so na dan pogreba rajnega Predovnika ležali na mrtvaškem odru še štirje mladi. Španska pobira starčke. Le Rifelnovo Minko z Leš je smrt pograbil v cvetu mladosti. Za njo žaluje mati z bratom in prav posebno še Dekliški krožek na Prevaljah. — Rajni naj počivajo v miru, žalujemo naše sožalje!

Najstarejši posestnik umri v Brezulah pri Račah. Preminul je najstarejši posestnik Jožef Pauman v starosti 74 let. Rajni je bil občutil globoko žalost za pokojnim dr. Korošcem. V svetovni vojni si je na italijanski fronti nakopal za vratno bolezen, kateri je sedaj podlegel. Bil je zelo priljubljen, kar je pokazal pogreb na praznik sv. Štefana, katerega se je udeležila poleg številnih spremljevalcev tudi gasilska četa iz Podove, ker je bil rajni leta 1910. ustanovitelj čete in nato tudi načelnik. Naj mu bo zemlja lahka! — Žalujemo naše sožalje!

Kruta smrt se je zopet oglasila v St. Janžu na Dravskem polju in pokosila 82 letnega preužitkarja Franca Kokol iz Rošnje. Rajni je bil vzor moža, vnet za vse dobro, bil je član Apostolstva mož in III. reda. Kljub starosti je bil vedno in ob vsakem vremenu pri nedeljski dopoldanski in popoldanski službi božji, zato upravičeno upamo, da mu je Vsemogočni obilen plačnik za vse to. Žalujemo ostalim izrekamo sožalje!

80 letna mamica umrla. Pri Sv. Lovrencu v Slov. goricah je zatisnila v Gospodu očel 80 letna Ana Majerič, po domače Palučova mati. Rajna je v življenju mnogo prestala. Sin Jakob ji je padel v svetovni vojni, dve hčerki sta omoženi. Zapuščala še devet vnukov in sedem pravnukov.

Blagi materi in babici svetila večna luč — preostalih naše sožalje!

V noveletni noči je smrt rešila trpljenja pri Sv. Lenartu v Slov. goricah kar dva farana. Prvi je umrl Matija Korošec, posestnik v trgu, druga pa Marija Oman, ki je stanovala pri svoji hčerki Alojziji Pavalec, babici v trgu. Rajna je doživela lepo starost 78 let, bolehal je leto dni, zadnje mesece je mnogo trpela, vdana v voljo božjo, in si z molitvijo krajšala dneve trpljenja. Bila je dobra, blaga mati ne le svojim otrokom, marveč vsakomur, ki je bil pomoči potreben. Čeprav ni posedala bogastva, je imela vedno polne roke za revne in bolnike. Ob smrtni postelji je rekla še svojim odraslim otrokom: »Nisem vam zapustila jurjev, pa zadnji moj opomin vam naj bo: molitev, mir in ljubezen; kjer je to troje, tam je božji blagoslov.« Pred osmimi leti je obhajala zlato poroko s sedaj že štiri leta pokojnim možem. Upamo, da se zdaj že oba veselita pri Bogu ter uživata plačilo za svoja dobra dela. Pogreb je bil 3. januarja ob obilni udeležbi faranov in sorodnikov. Pevski zbor ji je na domu in ob grobu zapel žalostinke v slovo. — Rajna naj počiva v miru, žalujemo pa naše sožalje!

Težka izguba je zadela družino v Mezgovcih (Sv. Marjeta niže Ptuj). Družino Franca Cvetko je zadela v teku 14 dni dvojna težka izguba. Dne 18. decembra je umrla po daljši hudoli bolezni mati Jera Cvetko v starosti 58 let. Bila je dobra katoliška mati in vira gospodinja. Z veliko skrbjo je vzgojila svoje štiri otroke v duhu katoliške vere. Ni še preteklo 14 dni, pa ji je že sledila v smrt njena edina hči Marjeta, ki je bila poleg matere glavna nositeljica gospodinjstvih skrbi. Vedno zdrava je v nekaj dneh postala žrtev težkega prehlada. Umrla je 31. decembra v ptujski bolnišnici. Vrli krščanski družini, ki že leta prejema »Slov. gospodarja« kot svojega najboljšega prijatelja, naše sožalje! Globoko užaloščenega očeta s tremi sinovi naj tolaži zavest svidenja nad zvezdami!

Zelo veren in odločno katoliški je bil mož, katerega je v novem letu kot prvega ugrabila smrt v Laporju. Dne 5. januarja je bil pokopan Jožef Štivec. Za tem vrlim možem žaluje poleg vdove devetero osireteli otroci, od katerih sta dve šolski sestri v Slov. Bistrici. V spomin na rajnega so pogrebi zbrali za farni dom, ki si ga je rajni tako zelo želel, 152 din. Mir njegovi duši! — Žalujemo naše sožalje!

Kratke tedenske novice

Naša vlada bo preosnovana. Predsednik dr. Fr. Kulovec ima v Beogradu razna posvetovanja glede preosnovanja vlade.

Ob naši jugoslovanski obali dobivajo v zadnjem času razbitine potopljenih ladij in tudi mrtve vojake. Naše oblasti pokopavajo te vojake z vojaškimi častmi, ker so padli v boju. Pogrebov se udeležuje tudi italijanski konzul.

V Ankaru, glavno mesto Turčije, so prispeli zastopniki angleškega sredozemskega generalnega štaba na posvetovanje s turškimi generalnim štabom. Posvetovanja bodo trajala ta teden.

Švica je zadnje dni imela stalne nočne alarme. Čez švicarsko ozemlje so namreč letala angleška letala, ki so bila na potu nad Italijo.

Italija je pozvala pod orožje 19 letne mladeniče. V vojake jih je šlo en milijon.

Poveljnik italijanskih sil v Albaniji general Soddu je iz zdravstvenih razlogov odstopil. Na njegovo mesto je bil imenovan šef italijanskega generalnega štaba Cavallero.

Italijansko uradno poročilo pravi, da je smiselno, ko nekateri inozemski listi poročajo o nekakih dozdavnih uporih v Albaniji. V Albaniji vlada red in mir na strani albanskega prebivalstva.

Angleži uradno poročajo: Po zavzetju Bardije so našli 2041 ubitih ali ujetih častnikov ter 42.827 ubitih ali ujetih vojakov. Poleg tega je bilo zaplenjenih 368 srednjih in poljskih topov, 26 težkih topov na motornih vozilih, 68 lahkih topov, 13 srednjih tankov in 117 lažjih tankov ter 708 motornih vozil vseh vrst.

Angleško uradno poročilo pravi, da je italijanska armada v severni Afriki oslabiljena za eno tretjino vojaštva.

Amerikanci poročajo, da je vsak čas pričakovati angleško prodiranje v Abesinijo, na koje meji že čaka bivši abesinski cesar Haile Selassie.

Ameriška poročila pravijo, da so se začeli upirati v Abesiniji domačini, ki so že z nekaterih točk in utrjenih postojank pregnali zavojevalce. Prav tako se po istih poročilih upirajo tudi arabška plemena v severni Afriki. Abesince in Arabce so oborožili Angleži.

V Parizu vlada silno pomanjkanje hrane in kuriva. Francoska vlada se trudi, da bi temu odpravila. V Parizu živi poleg Nemcev še okrog tri milijone Francozov.

V Angliji se pečajo z mislijo, da bi poklicali k vojakom 16—18 letne mladeniče in jih dodelili letalstvu. Na ta način bi bilo prizadetih 700.000.

O novem proračunu Zedinjenih držav je izjavil senator Barkley, da je ta izdelek najmanj, kar morajo storiti Američani za svojo obrambo. Senator Connally je rekel, da je on za te dajatve, čeprav bi moral sledi srajco. Senator Starnes je poudaril glede proračuna prepričanje, da bo plačal ameriški narod z veseljem izdatke za svojo narodno obrambo.

Uradno poročila ruska agencija Tass z ozkron na pisanje inozemskih časopisov: Zveza sovjetskih republik ni dala nikakoli dovoljenja za prehod nemških čet iz Romunije skozi Bolgarijo, ker ni bila o tem niti vprašana. Prav tako niso nemške čete v Romuniji z vednostjo in v sporazumu z zvezo sovjetskih republik.

še bi se na duši in na telesu pogubil. Tako ne moreš več šaljivo živeti.

Ko uboga verna duša je stal pred njo, ona pa se je naglo obrnila in je odšla, ne da bi mu rekla še kako besedo. Z gorečimi očmi je gledal za njo, dokler jo je še mogel nagledati. Nikoli še se mu ni videla tako lepa kakor danes. Bila pa je čisto Nadvornikova: ponosna kakor njen oče in njen brat — ne, še bolj ponosna, še mnogo bolj ponosna. Zakaj ni vzela robca? Da, studi se ji. Noče se ga več dotakniti, ker ga je imel Judež v rokah. — Ko z nožem ga je rezalo v srce... Ljudje so eden kakor drugi, vsi so enaki. Vse mrzi. Ne, tega dekleta ne more mrzeti. To deklet je dobro. Temu dekletu bi se smililo, če bi se pogubil...

Počasi je šel po bregu dol proti domu. V duši pa mu je bil vihar.

3.

Prvo nedeljo v avgustu so igrali zopet Pasijon. Igra je ljudi pretresla, čeprav so jo že poznali in videli. Posebno prevzela jih je zopet Judeževa igra. Ko je Judež spoznal, kaj je storil, in je v svojem obupu tožil za klet nad svojo usodo, je ostalo redkokatero oko suho. Julka ga je gledala in poslušala ter se ni mogla ubraniti solz. Vedno in vedno ji je šumela v ušesih nesrečnega tožba: »Na vsem svetu nikogar, nikogar ni, da mene, nesrečnika, rešil bi.« Da, ni bilo dvoma, ta človek je igral samega

sebe, svoje življenje... Ko bi mu človek le mogel pomagati! Toda kdor se sam noče rešiti, temu ni mogoče pomagati.

Tudi Judež je bil ta dan in vse naslednje nemiren. Njegovemu bistremu očesu ni ušlo, da se je Julka pri njegovi igri jokala. To sočutje mu je delo dobro, najraje bi bil zavriskal ob mislih na njene solze. Z nepremagljivo silo ga je vleklo k dekletu. Ko bi se le en sam krat mogel z njo pogovoriti in se ji izpovedati! Premišljal je sem in tja in je zopet ujel priložnosti, ko je šla k živini na planino. Ko je proti koncu tedna nesla težek koš v hrib, je pohitel za njo in ji zaklical:

»Julka — počakaj malo — pusti me, da ti nesem koš! Samo do kraj lesa!«

Ustrašila se je, ko je spoznala njegov glas, se naglo zasukala, naslonila koš na rob poti in ga zavrnila:

»Ne, koša ne dam nikomur. Malo počila si bom, pa tebe ni treba zraven.«

»Saj imam jaz tudi pravico tu počivati!« je vzoril. Nekaj časa sta molčala, potem je dejal on prijazno:

»Ti si pri pasijonu bila. Kako pa se ti je zdelo?«

»Tako pa tako,« je odgovorila. »Ti si me s svojo igro prestrašil.«

»Zakaj?«

»Kakor si ti igral, to ni več igra, to je resnica.«

»Ali to ni prav?«

jem. Ko je pozimi postalo mrzlo in je zapadel sneg, je gozdar nekoga jutra slišal psa, kako veselo laja. Misli je, da je prišel kak prijatelj iz vasi. Moramo si misliti, kako veliko je bilo njegovo začudenje, ko je zagledal na dvorišču srno, kako se »pozdravlja« s psom, ta pa skače okoli nje in veselo maha z repom. Suzi je ostala vso zimo v gozdarjevi hiši, na pomlad pa je zopet odšla v gozd. Prihodnjo zimo se je zopet vrnila. Ko je letošnjo jesen začel pritiskati mrz, je zopet prišla, toda ne sama, temveč z dvema mladičema.

NEDELJO
v vsako hišo!

(Dalje sledi)